

4 липня у великій читальній залі відбулася цікава зустріч з відомим **публіцистом, дослідником дисидентського руху та російської історіографії, професором Університету Ілії у Тбілісі Олегом Панфіловим.**
Зустріч, власне кажучи, була присвячена виходу в тернопільському видавництві «Мандрівець» першого українського перекладу книги Панфілова **«Антирадянські історії».**

Відповідаючи на питання Івана Сварника про його біографію, письменник коротко оповів про свій складний життєвий шлях. Він народився у Ленінабаді (Таджикистан), і саме цей факт зробив його затятим ворогом як Владіміра Ульянова, так і всього радянського. Насправді ворогами комуністів були дід Олега Панфілова, розстріляний у 20-і роки, батько, в'язень радянських таборів, та й він сам, дисидент, що неодноразово заарештовувався органами безпеки СРСР. Олег здобув вищу мистецтвознавчу освіту, тривалий час досліджував давнє мистецтво Середньої Азії, 15 років працював в Інституті історії Таджикистану, написав низку наукових книг. Коли в Таджикистані почалася демократична революція, комуністична верхівка звернулася по допомогу до Кремля. Нових правителів у Душанбе привезли російські танки. А всіх опозиціонерів чекали в'язниці і табори. Панфілова запакували в багажник легкового авто, привезли в аеропорт і посадили на перший-ліпший літак. Так він опинився у Тбілісі, воював за незележність Грузії, займався інформаційною війною. Водночас працював на Радіо «Свобода». Саме цикл передач про радянську і російську історію, війни СРСР і Росії, ментальність росіян склали основу щойно виданої в Україні книги. Вона, до речі в же видана болгарською, чеською, готується англійський, грузинський, вірменський переклади. Про мету цієї книги автор сказав: «Людям, які століттями не знали своєї історії, потрібно її розповідати. Інше питання – чи готові вони слухати і сприймати правду». Найбільша проблема нинішньої Росії – брак фахових істориків, які не бояться писати правду. В Росії мізерна кількість інтелектуалів, готових це робити. Режим Путіна панічно боїться правди і будь-якими методами, включно до фізичного знищення, бореться проти дисидентів. «Людьми, яких я глибоко поважав, - сказав Панфілов, - були Валерія Новодворська (саме їй присвячена ця книга) і історик Афанасьєв. Останній ще встиг дати інтерв'ю для нашого фільму про Росію».

